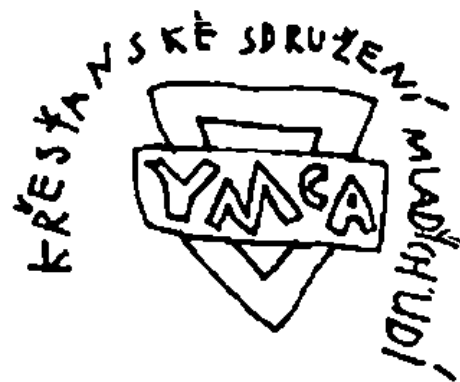
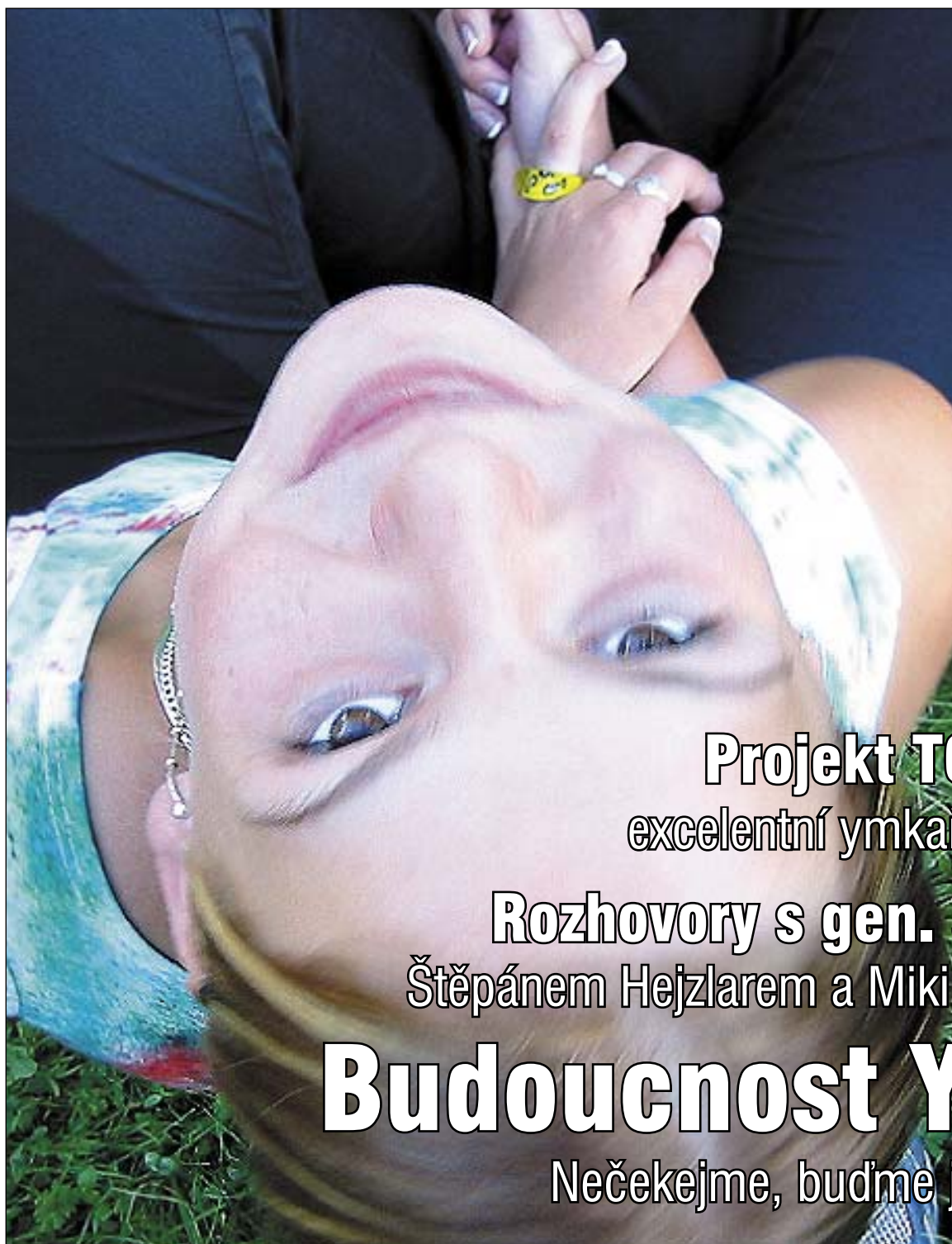

PROTEIN

měsíčník YMCA v ČR, červenec-srpen 2006, ročník VIII

15 Kč / 0,5 €

Projekt TOP YMCA
excelentní ymkařská topinka

Rozhovory s gen. sekretáři
Štěpánem Hejzlarem a Miki Erdingerem

Budoucnost YMCA

Nečekejme, budme jejími tvůrci!

Blízká setkání ymkařské budoucnosti...

FOTO: ARCHIV YMCA

REDAKCE

Aneta Hynková
Jaroslav V. Hynek

SPOLUPRACOVNÍCI

Vojtěch Berger
Štěpán Černý
Veronika Kočová
František Kroužil
Petra Pastirčáková
Madla Rounová
Dominik Zunt

TISK

Josef Sedláček - Sprint servis
Papírenská 25, Praha 6

ADRESA REDAKCE

Protein
YMCA v ČR - ústředí
Na Poříčí 12
115 30 Praha 1
telefon: 224 872 004
e-mail: protein@ymca.cz
website: <http://www.protein.ymca.cz>

Právo redakční úpravy vyhrazeno.
Články neprocházejí žádnými korekturami.

Registrační číslo MK ČR E 14324
Uzávěrka: 20. 7. 2006
Uzávěrka příštího čísla: 20. 8. 2006

Young Men's Christian Association

„Aby všichni jedno byli...“ (Jan 17, 21)

YMCA je křesťansky orientované, dobrovolné, nepolitické a neziskové sdružení, které usiluje o plnohodnotný život mladých lidí.

Jméno YMCA je zkratkou anglického názvu „Young Men's Christian Association“, jehož českým ekvivalentem je dnes pro YMCA „Křesťanské sdružení mladých lidí“.

YMCA vznikla v roce 1844 v Londýně a v České republice (tehdejší Československu) začala působit v roce 1919.

Dnes je nejstarší a největší mládežnickou organizací na světě, která ve 124 zemích světa usiluje o harmonický rozvoj člověka, jeho ducha, duše i těla, prostřednictvím společenství a programů otevřeným všem lidem bez rozdílu pohlaví, rasy, národnosti a politického či náboženského přesvědčení, sociálního postavení, fyzických a duševních schopností.

YMCA je hnutím služby a pomoci. Po celém světě má asi 40 milionů členů.

V České republice pracuje YMCA ve 29 pobočkách, které jsou kolektivními členy YMCA v ČR. Jsou to:

Oikumené – Akademická YMCA, YMCA Braník, YMCA Brno, YMCA České Budějovice, YMCA DAP, YMCA Děčín, YMCA Hradec Králové, YMCA Husinec, YMCA Jindřichův Hradec, YMCA Klatovy, YMCA Krnov, YMCA Letohrad, YMCA Liberec, YMCA Setkání, YMCA Mělník, YMCA Neveklov, YMCA Olomouc, YMCA Open, YMCA Orlová, YMCA Ostrava, YMCA Ostrava–Poruba, YMCA Polička, YMCA Praha, YMCA Strmilov, YMCA Třebechovice, YMCA T.S., YMCA v Ústí nad Labem, YMCA Znojmo a YMCA Živá rodina.

Milí čtenáři,

nevím jak vy, ale zdá se mi, že v létě mohou mít lidé dva postoje k přemýšlení. Buď chtějí totálně vypnout a jen si užívat, relaxovat, odpočívat... nebo právě období volna, kdy pomine celoroční školní či pracovní stres, věnují jakémusi zamyšlení nad tím, kudy a jak dál.

Věřím, že jste červenec věnovali tomu prvnímu přístupu a nyní jste tedy připraveni vstřebet ten druhý způsob trávení léta, ke kterému chce tento Protein vaše revitalizované šedé buňky mozkové vybědnout.

Jeho hlavním tématem je totiž Budoucnost YMCA. Setkáte se v něm s různými podněty, které věříme pro vás budou podnětem k novým nápadům a iniciativám, jimiž i vy můžete přispět k ovlivnění směru či cesty, kterou se YMCA bude v příštích měsících a letech ubírat. Jsem zastáncem toho, že vývoj by měl být řízený, tzn. vědomý. To je určitě nejlepší způsob, jak dosáhnout cílů, které si představujeme. Tento přístup jistě zastávali i naši předchůdci v YMCA, což můžete vyčíst z hlavního článku, který na určité body v plánování předválečné i poválečné YMCA odkazuje. Myslím si, že ale ani v současné době se nenecháme zahanbovat a alespoň určitý tým lidí přemýšlí nad rozvojem YMCA jako celku, a věřím, že další lidé mají tuto snahu uvnitř svých místních YMCA. Bylo by ale dobré, kdyby se právě tito lidé přidali ke skupině, která pracuje na projektu centrálním. Byli by určitě velkým přínosem. (Pokud by to z předešlé formulace plně nevyznělo, tak to bylo pozvání – skupina je otevřená!)

Tentokrát v čísle najdete i dva rozhovory. Když dochází k výměně generálního sekretáře YMCA, je to určitě událost takřka celebritální. Jejich uvedení je na jedné straně poděkováním a rozloučením se Štěpánem Hejzlarem a naopak přivítáním nového generálního sekretáře Mikiho Erdingera, otázky jsou směřovány také k hlavnímu tématu čísla.

A co víc? Samozřejmě články o akcích, tentokrát tensingových, z klávesnic Františka Kroužila a Vojtěcha Bergera. Najdete tu ale také článek o letním festivale Colours of Ostrava, který vám přiblíží jeho průběh, atmosféru i subjektivní prožitky autorky tak věrně, že budete mít pocit, že jste tam byli sami. Nepřehlédněte pozvánky na různé akce – vybíráme pro vás jen zaručenou kvalitu!!!

Hezký zbytek léta a doplnění vašich energetických zásobníků na náročný podzim přeje

J. V. Hynek

Hlavní příspěvky

2 2 otázky pro současné ymkaře**4 Budoucnost YMCA**

Jaroslav Vojta Hynek

8 Rozhovor s GS Štěpánem Hejzlarem

Štěpán Hejzlar a Vojtěch Berger

10 Rozhovor s novým GS

Miki Erdinger a Vojtěch Berger

15 Vojtovka

Jaroslav Vojta Hynek

16 Projekt TOP YMCA

Michaela Veselá

18 Nový kabát pro ADAMA**20 TenSing Praha 2006**

František Kroužil

22 TSCZ 2006

Jaroslav Vojta Hynek

27 Barvy v hlavě

Hana Šafránková

a mnoho jiného...

2 otázky pro současné ymkaře...

1. Co považuješ pro budoucnost YMCA za nejdůležitější?
2. Které konkrétní aktivity z nabídky YMCA vidíš jako perspektivní?

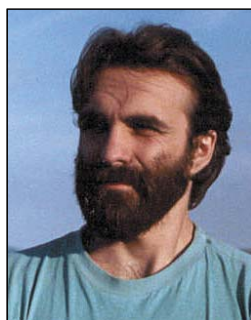
Filip Hušek, YMCA v Ústí nad Labem

1. Uvědomění si poslání YMCA, které je třeba prakticky včleňovat do všech aktivit, které se v YMCA dějí. Loajálně přistupovat k práci v YMCA a nebrat YMCA jen jako prostředek pro obohacení sebe sama, případně jiných institucí a organizací na úkor YMCA. Je třeba tedy budovat vnitřní strukturu YMCA, ve které

se pak velmi snadněji tvoří Bohu libé programy a aktivity. Samozřejmě se to neobejde bez přímého zapojení členů a pracovníků v celé YMCA v naší republice.

2. Nejperspektivnější aktivity jsou vždy ty, které vycházejí ze spodu, tedy jsou odrazem potřeb v daném místě a regionu. Do takových aktivit se vždy zapojují jak pracovníci, tak i účastníci. V dnešní době cítím, že to mohou být různá volnočasová centra pro děti a mládež, sportovní, kulturní a vzdělávací aktivity, do kterých jsou přímo zapojeni mladí lidé. Takovéto aktivity bych přál i YMCA, neboť skrze ně lze velmi nenásilně předávat Boží principy, podle kterých je dobré žít.

2. Především ty, které jsou unikátní, ať už na celém trhu neziskovek (nemůžu nezmínit TenSing), nebo v rámci regionu. YMCA by ale rozhodně neměla zůstat pozadu v tradičních aktivitách, pro které ji veřejnost zná. Sem spadají tábory i mateřská centra.

Jaroslav Hynek, YMCA v ČR

1. Identifikace s organizací, uvědomění si toho, že YMCA je celorepublikové a celosvětové sdružení a zaměření programů pro širokou veřejnost. Na jedné straně tedy ano, vytvářet vlastní subkulturu, ale velmi otevřenou, nejen vzájemně prospěšnou společnost.

2. Jsem přesvědčen o tom, že TenSing a jakékoliv kvalitní programy pro náctileté mají budoucnost! Z jiných aktivit YMCA věřím čemukoliv, o co lidé stojí, mám za to, že nejlepším ukazatelem kvality je zájem lidí – návštěvníků, účastníků.

Michaela Veselá, YMCA Husinec

1. Rozhodně profesionalizaci organizace – bez profesionálního zázemí každého sdružení půjde vše velice těžko, každopádně je to také trend ESF, takže se budeme muset přizpůsobit. Očekávám, že tento profesionál (jednotlivec či tým – dle velikosti KC) by organizaci vedl v rámci dokumentů mise/vize YMCA v ČR.

2. Ty, které jsou využívány. Nemá smysl pořádat a zaměřit se na aktivity, o které nikdo nestojí, také za činnost nepovažuji, že se členové sdružení setkávají na poradách. Myslím, že by se YMCA měla více zaměřit na rodinu jako takovou (výchova k odpovědnosti, soudržnosti a partnerství v rodině – tj. mezi dětmi i rodiči), neboť ta byla v posledních letech, ve všech sférách, zanedbána.

Štěpán Černý, YMCA Praha

1. Konsolidaci, a to nejen materiálně-finanční, ale především lidskou a ideovou, aby každému ymkaři bylo jasné, o co celé organizaci jde. Vedle toho i více orientace na rizikové skupiny mladých lidí – někdy se trochu bojíme pracovat s lidmi takřkajíc „mimo“ společnost.

ANKETA 07/2006

Do Proteinu nepřispívám, protože:

Nic zajímavého kolem sebe nevidím.

 (37 hl.)

Myslím, že by můj článek nikoho nezajímal.

 (42 hl.)

Protein se mi nelíbí, dělal bych ho jinak.

 (44 hl.)

Zrušte příspěvky, zaměstnejte redaktory.

 (46 hl.)

Protein je OK, budu přispívat.

 (50 hl.)

Nejsem ymkař, nevěděl jsem o této možnosti.

 (40 hl.)

Celkem hlasovalo: 259

Zdroj: www.protein.ymca.cz

FOTO: ARCHIV YMCA

Komentář k internetové anketě 07/2006

Tato anketa si zaslouhuje přece jen alespoň krátký komentář. Těm, co kolem sebe nic zajímavého nevidí, jen vzkaz – otevřete oči a třeba vás něco příjemně překvapí, o čem byste mohli napsat.

Druhé skupině hlasujících, kteří se obávají, že by jejich článek nikoho nezajímal, radím – zkuste to! Kdo nesebere odvahu napsat něco poprvé, pak nenapíše nikdy nic a kdo ví, zda ve vás nedřímá dosud zakuklený žurnalista (novodobý Karel Čapek).

Od skupiny respondentů, která si dovolila kliknout na možnost (která byla do ankety vložena čistě pro formu ☺) očekávám obratem konkrétní návrhy na to, co změnit či dělat jinak – lépe.

Zrušte příspěvky, zaměstnejte redaktory – to je velmi zajímavá možnost, nicméně stojí a padá na tom, zda ti, kdo si to přejí, neví o nějakém sponzorovi – za konkrétní nabídky děkuji předem ;-).

Sláva! Protein je OK, budu přispívat – tak přeci jenom nejvíce hlasů pro tuto odpověď! Těším se na 50 nových přispěvatelů!!! Uzávěrka příštího čísla je 20. 8., tak se neupejte.

Poslední možnost byla dána jako úniková pro náhodné návštěvníky, přesto je nesporné, že tito klikali i na jiné možnosti, neboť je jich statisticky nejvíc.

Vzhledem k tomu, že na www.protein.ymca.cz chodí vysoké procento návštěvníků náhodně – přes různé vyhledavače, mám za to, že výsledek ankety není až tak moc směrodatný, protože nám spíše šlo o hodnocení tištěného Proteinu, což přiznáváme je slabina zadání této ankety.

Na závěr tedy znovu připomínám dva nejdůležitější výstupy – těším se na 44 návrhů změn k lepšímu, aby Protein dále vzkvétal, na 50 nových pravidelných přispěvatelů a 46 tipů na sponzory. 79 z vás přejí otevřené oči a odvahu se podílet s tím, co se kolem vás děje.

J. V. Hynek

TÉMY

Budoucnost YMCA

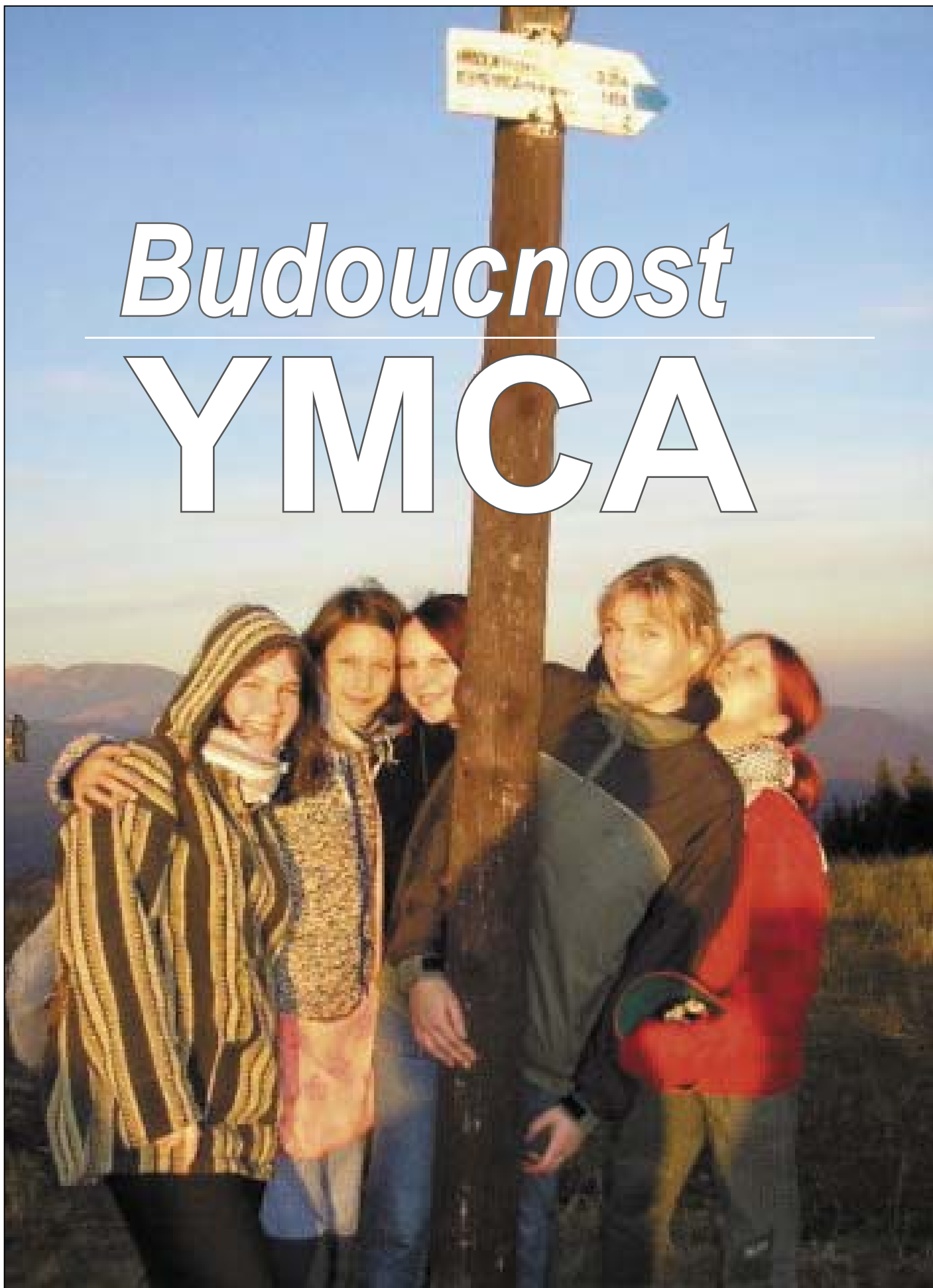

FOTO: ARCHIV YMCA

Budoucnost – slovo, které v sobě skrývá určité tajemství. Nikdo neví, co přesně budoucnost přinese. Z tohoto důvodu bývá asi náš vztah k tomuto slovu poněkud ambivalentní. Může nám asociovat strach, obavy, úzkost nebo naopak očekávání růstu, prosperity, rozvoje, splněných přání. V každém případě je budoucnost výzvou. A určitě, jak v životě jednotlivce, tak organizace či firmy, platí, že budoucnost přeje připraveným.

Tam, kde se neplánuje, nepřemýšlí o tom, co bude a jak dál, ale pouze to nějak setrvačností, samospádem volně plyne nebo se čeká co budoucnost sama přinese, nelze čekat mnoho pozitivního (zákon entropie platí i zde). O tom, jaká bude naše budoucnost rozhodujeme my a to dnes.

Proto také YMCA, organizace s více jak 160letou tradicí, přemýšlí o tom, jak nelépe naplňovat své poslání v dnešní a zítřejší době.

Pokud chce člověk odněkud někam dojít, musí znát své výchozí stanoviště a cíl své cesty. To musí být jasně formulované. Chce-li se například vydat na pochod Praha – Prčice, musí předtím, než se na cestu vydá, zjistit, zda stojí skutečně v Praze a musí si být jist, že Prčice opravdu existují. Cíl musí být reálný. Před samotným začátkem cesty je ale dobré udělat analýzu vnějších a vnitřních faktorů, které mohou cestu a tím i dosažení cíle ovlivnit. Ve strategickém plánování se tomu říká SWOT analýza. Zkrátka zjistit silné a slabé stránky, příležitosti a hrozby. Mám natrénováno, jsem ale nachlazený, mám ale dobré léky, tak bych měl být v pořádku, pokud si však nezlomím nohu.

Plánování má v YMCA tradici

Strategické plánování mělo v YMCA místo vždy, již v období mezi dvěma světovými válkami měla YMCA v Československu velmi jasný a ambiciózní plán, a to založit pobočku YMCA s vlastním objektem – domem, v němž by probíhala její činnost, ve všech větších městech tehdejší republiky. Nutno říci, že se jí tento plán velmi dařil. Samozřejmě, že je třeba přihlídnout ke skutečnosti, že tehdy – v době kdy naše nová, rodící se republika prožívala období nadšení ze samostatnosti a demokracie, byla právě YMCA svými postoji a duchem velmi v kurzu. Dalším významným prvkem, který pomohl její tehdejší plán uskutečňovat byla přítomnost sedmdesáti amerických profesionálních sekretářů, kteří zde našim lidem předávali své zkušenosti a také musíme připomenout významnou finanční pomoc, která tento projekt do značné míry zabezpečovala.

Také po druhé světové válce, kdy došlo na několik let k obnově činnosti YMCA, přistoupili tehdejší ymkaři k rozvoji své organizace racionálně a s plánem. Postupovali tak, jak je to moderní i dnes, udělali určitou analýzu prvorepublikového vývoje, podívali se na slabiny a navrhli možnosti dalšího roz-

FOTO: J. V. HÝNEK

voje. V této době se základní práce na tomto tématu ujal Ing. Václav Havel, který sepsal několikastránkový text, kde se snaží nastínit, kudy by podle jeho názoru mohla YMCA po roce 1945 kráčet. V úvodu se zmiňuje právě o minulosti, píše:

„YMCA v Československu vděčí za svoji existenci Americké Ymce, která si zvolila Československo po první světové válce za místo své práce a svých investic pro zakotvení a rozvoj Ymcy ve střední Evropě. Světovým výborem YMCY bylo také Americké YMCA toto poslání svěřeno. Přes nepochopění některých českých lidí, kteří nedovedli tehdy pochopit, že by někdo byl ochoten do práce v cizí, vzdálené a tehdy neznámé zemi investovat milionové částky a vydržovat své obětavé pracovníky, aniž by sledoval nějaké materiální nebo politické cíle, podařilo se u nás rozvinout práci, která postupně plně zakotvila v českém kulturním i sociálním prostředí.“

Následuje výčet bodů, kterými Američané pozitivně ovlivnili práci naší YMCA, zmiňuje např. obětavost a taktčnost Američanů, ovlivnění meditativního charakteru českého křesťanství praktickým rozměrem, životnost a velkorysost, která imponovala mladým lidem a pomohla tak odstranit jejich negativní vztah ke křesťanství, a právě již zmíněné budovy, materiální vybavení a výchovu kvalitních sekretářů.

Je si však vědom i jistých negativních dopadů, mezi které řadí: nepoměr mezi domácími a americkými investicemi, který naučil členy spoléhat se na tyto cizí příspěvky a v době hospodářské krize v Americe pak *„byla práce YMCY příliš ovlivněna hospodářskými problémy a starostmi“*. Přiznává také, že v některých městech byly domy YMCA předimenzovány vzhledem k potřebám, a staly se tak velkou finanční zátěží. Nepodařilo se také naplnit *„vůdčí myšlenka“*, že *„výnosem hospodářských podniků budov Ymek má být financováno poslání YMCY, tj. náborová, sociální a ideová práce.“*

Pojmenovává také omyly, rozhodnutí, která se neo-svědčila:

„1. Nositeli veškeré odpovědnosti i práv byli učiněni členové řádní (dnes činní – pozn. redakce). Přísným výběrem byl jejich počet velice malý. Jejich trvalý kladný poměr k YMCE nemohl ovšem postačit k tomu, aby jejich příspěvky byla ovlivněna práce YMCA. Naproti tomu velkého počtu členů činných (dnes běžných – pozn. redakce), kteří prošli budovami nebo tábory YMCA, nebylo dostatečně využito hospodářsky, ač o jejich vděčném postoji k YMCE není třeba pochybovati.

2. Ideová a sociální práce YMCA byla učiněna příliš závislou na hospodářském výnosu budov a táborů. S hlediska rozmachového musela se za poměrů dříve vylíčených státi popelkou našich dotací.

3. Snaha v Pražské YMCE finančně zabezpečit provoz tím, že bylo zavedeno „klubovní členství“, vnesla do práce do jisté míry členské kastovníctví. Možno pochybovati o tom, zda nebylo toto opatření přeceněno i s hlediska významu hospodářského.

4. V důsledku dlouhodobé hosp. krize YMCA v Československu, nevyvíjela se hospodářská situace sekretářů přiměřeně jejich sociálnímu postavení a dlouholetým zkušenostem.“

Po této analýze přikročil Ing. Václav Havel k návrhům, které předložil k oponentuře svým kolegům a žádal tvrdé připomínkování. Mezi jiným navrhl: Rozdělit rozpočet YMCA na dva samostatné celky – ústředí a pobočky a dále:

„1. Navrhuji vyjmout příjmy a vydání na ideovou a sociální práci ústředí i odboček a sestaviti pro ně vyrovnaný rozpočet společný pro celé hnutí podle směrnic, které uvedu dále v návrhu akce k trvalému uctění obětí perzekuce z řad YMCA.

2. Rozpočet jednotlivých budov budiž vypracován tak, aby vydání spojené s jejich provozem, udržováním i příspěvkem pro ústředí na kapitál. a sociální službu, bylo v rovnováze s očekávanými příjmy. Tyto příjmy mají tvořiti: příjem za služby poskytované v budově výnosem nájmu a podniků i jiných příjmů z místních zdrojů.

Na výlohy s ideovou a sociální prací bude poskytnut přiměřený příspěvek z fondu ústředí uvedeného ad 1.

3. Podobně budiž vypracován rozpočet pro provoz jednotlivých táborů.

4. Z případných přebytků oproti rozpočtu budiž:

a/ 50% dotován vyrovnávací fond, z něhož byly uhrazeny případné provozní ztráty. V případě, kdyby dosáhl určité výše, může ústřední výbor YMCA z něho dotovati nové stavby nebo přístavby,

b/ vyplácena ve prospěch těch odpovědných zaměstnanců, kteří se přičinili o tuto dobrou prosperitu, premie v celkové výši 105–205 přebytku (podle usnesení ústř. výb.).

5. Rozpočet ústředí (hospodářský) budiž sestaven tak, aby obsahoval všechny povinnosti kapitálové služby, platy vedoucích sekretářů a administrativní výlohy ústředí apod. a přísl. dotace na hospodářské povinnosti jednotlivých sdružení, na straně aktiv pak očekávané

Václav Havel, st.

FOTO: ARCHIV YMCA

příjmy (kvoty) z jednotlivých hospodářských podniků (budovy, tábory apod.) event. očekávaný příspěvek Am. Ymky (nikoliv členské příspěvky), subvence apod.“

Poté se věnuje zavedení samostatného projektu k uctění památky obětí války z řad YMCA a jeho finančního zajištění. Šlo o projekt, pro který navrhl název „Československá YMCA mládeži“. Jeho smysl popsal takto: „YMCA v Československu vzpomíná s hrdostí, s obdivem svých členů, kteří obětovali svůj život v době persekuce proto, že zůstali věrni mravním ideálům křesťanským a aktivně bojovali o obnovu demokratického Československa. Tito lidé, v čele s obětavými sekretáři YMCA, Šimsou, Valentou a Marešem, musí trvale svými odkazy myšlenkovými posilovat naši práci pro příští generace. Svým živým křesťanstvím, kterým posilovali své spolutrpící, svou hrdinnou smrtí, kterou zavazují živé, stali se zářným vzorem našich vůdců a členů našeho hnutí.“

Jeho princip spočíval v tom, že různé pobočky YMCA měly navrhnout konkrétní programy včetně rozpočtů a komise by pak tyto akce zhodnotila a upravila výši jejich podpory. (Pokud vám to připomíná stávající Fond rozvoje YMCA v ČR, tak je to celkem přesné.)

Zajímavý byl ale způsob získávání financí:

„a) v její prospěch půjdou jednotné členské příspěvky pro

ústředí, zavedené a vybírané podle těchto zásad:

Každý, kdo hodlá se stát členem YMCA, ať je tomu v kterékoliv budově, nebo v táboře a kde chce mít právo nosit odznak, musí být uvědoměn a vychováván k tomu, že členství má být mravním závazkem trvalým, že je příspěvkem pro určitou činnost a jednotně pro celý stát. Příspěvek vzrůstá ročně o 12 Kčs. První měsíc může být zkušební, volný.

b) Budou vyzváni všichni, kdož od počátku YMCA v Československu prožil některou z jejích činností, budov neb táborů, aby se připojil k akci tím, že obnoví své členství a přihlásí se jako členové v roce členství, který si zvolí.

c) Ve prospěch akce budiž do rozpočtu všech Ymek a podniků Ymek na straně pasiv zařazen příspěvek akci, a sice ve formě příspěvku z obrátu, který stanoví Ústř. výbor (3–5% z tržeb),

d) příspěvky podle naznačeného systému jsou minimální a budiž doporučováno, aby byly dobrovolně podle osobních možností zvýšeny ve formě darů ve prospěch akce!“

Z dalších zajímavých námětů uvedených v této zprávě vybírám:

„1. zavedení jednotlivých členských příspěvků pro všechny kategorie členů (včetně členů řádných) ve prospěch celého hnutí.

2. Místní organizace mohou případně vybíratí příplatky k těmto příspěvkům pro místní potřeby. Tyto by však musely být stanoveny jako roční (měsíční) příspěvek, který nevzrůstá dobou členství.

3. Neobvyklý dosud systém vrůstajících členských příspěvků podle doby členství, má své opodstatnění v pravděpodobném zlepšování sociálního postavení členů jejich stářím. Tímto systémem, bude-li řádně zaveden a pěstován, možno docílit, pohlížíme-li na dlouhodobý vývoj, velmi značně vzrůstající každoroční finanční základny a mezi členstvem vypěstovati trvalý poměr k ymkařské práci a zájem o rozvoj hnutí.

4. S hlediska hospodářského jeví se však jako nejdůležitější úkol, aby vlastní provoz jednotlivých Ymek se stal nejen soběstačným, nýbrž aby i přinášel „obratový příspěvek“ naší akci. K tomu cíli bude pravděpodobně nutno velmi pronikavě změnit dosavadní způsob hospodaření. Předpokládám však, že číselné zvýšení obrátů způsobené snížením hodnoty Kčs, ulehčí úhradu kapitálové služby.

Výnosové hodnoty a provoz budov Ymek a táborů, podle mého soudu, mohou a musí v nejbližší budoucnosti postačiti ku krytí provozní režie, příspěvku na vydání a kapit. službu Ústředí tím spíše, kdyby ideová a sociální práce byla financována samostatně.“

Plánování v YMCA dnes

Pokud se vám zdá, většina

tohoto příspěvku je spíše o minulosti (z dnešního pohledu), tak je to záměrně. Můžeme vidět, že řadu věcí řešili již ymkaři před námi a některé mechanismy fungují de facto stejně i dnes. A především, o opravdové budoucnosti YMCA nemusíte číst, můžete se na ni **PODÍLET!**

YMCA v ČR přijala v loňském roce svůj strategický plán na příštích 5 let. Tím však práce samozřejmě nekončí, je to spíše počátek realizace společné cesty, na které se YMCA shodla. Zatím jsme si „pouze“ definovali, jakou YMCA chceme mít za 5 let.

V současné době pracuje skupina cca 15 lidí na dalším rozpracování jednotlivých kroků. Máme určeno 5 klíčových oblastí, které je nutno vybudovat – promyslet a rozjet, k těm je potřeba najít vůdce – vedoucí těchto bloků, kteří si vytvoří tým lidí a povedou ho k rozpracování a dotažení a v konečném důsledku naplnění každého z nich. Těmito klíčovými oblastmi jsou: 1. Křesťanská identita YMCA, 2. YMCA jako společenství, 3. Dobrovolnictví v YMCA, 4. Fundraising a PR a 5. Programy YMCA. Posledním, neočíslovaným pilířem je vzdělávání, které se průřezově vine všemi uvedenými body.

Pokud byste chtěli být členy některého z týmů, který se bude snažit o jeho realizaci, tak se neváhejte přihlásit. Dostanete spoustu podkladů pro práci a přivítá vás agilní a vstřícná parta lidí, která tuto práci dělá s nadšením.

Jaroslav V. Hynek

Všechny citace jsou z materiálu „Návrh financování ideové práce Ymky v Československu a na uctění trvalé vzpomínky na oběti persekuce z řad členů Ymky“, napsaného Ing. Václavem Havlem cca v roce 1945.

FOTO: J. V. HYNEK

A photograph of Štěpán Hejzlar, a middle-aged man with short, wavy brown hair and blue eyes, wearing a grey suit jacket, white shirt, and dark tie. He is looking slightly to the right of the camera with a neutral expression. In the background, other people in formal attire are visible, including a woman in a light-colored jacket and a man in a dark suit and bow tie. The setting appears to be an indoor event with a dark, patterned wall.

Po více než pěti letech odchází z funkce generálního sekretáře YMCA v ČR Štěpán Hejzlar. Prozatím drží jeden primát – je nejdéle působícím generálním sekretářem v novodobé historii české YMCA.

YMCA musí zůstat tím, čím byla od počátku...

*Ptal se Vojtěch Berger
Foto Jaroslav V. Hynek*

ROZHOVOR s generálním sekretářem Štěpánem Hejzlarem

Co si myslíš, že se za dobu, po kterou jsi byl ve funkci generálního sekretáře, povedlo?

Asi po 2 až 3 letech jsem měl radost z toho, že se nám podařilo změnit pohled kolektivních členů na ústředí, které nemělo v dřívější době dobrou pověst. V poslední době se to ovšem opět mění, možná je to tím, že lidé potřebují mít „nepřítele“. Prostě už se ty nové tváře okoukaly a co teď s nimi?

Povedlo se zavést fungující systém komunikace, zprůhlednilo se naprosto účetnictví, ústředí pracuje profesionálně a standardně. Občas se sice stane chyba, ale kdo nic nedělá, nic nezkaží. Co mě mrzí je, že na takovéto chyby se dočkáváme pravidelně nepřiměřených reakcí, jak je ústředí hrozné, jak by se mělo rozpustit a podobně. Naopak důležitým věcem se pak věnuje času a energie mnohem méně. Zkrátka chybičky a omyly by se měly napravit a s pochopením odmlčet, protože nejvíce jistě mrzí autora samotného, skutečné problémy či průšvihy by se měly řešit důsledně.

Protože jsem ale po celou dobu tuto práci dělal jako službu na Božím díle, tak jsem všechny neopodstatněné útoky přecházel a říkal si, že nebudu situaci vyhrocovat nějakou obranou, která by stejně byla zbytečná.

Které body považuješ za důležité, aby se na nich dále pracovalo?

Mám radost z toho, že vím, že i po mém odchodu může ústředí pracovat bez problémů dál, protože je jasně nastavený a zaběhaný systém činností. Nefunguje jako „hurá systém“, ale jako úřad, možná pro někoho šedivý, ale podle mého efektivní.

To, čemu bychom se měli nadále věnovat, je určitě projekt Rozvoje YMCA, bude potřeba, aby můj nástupce věnoval tomuto projektu velkou pozornost a trpělivě se pokoušel přitahovat k němu další. Je to pracné, musíš lidi obvolávat, slýchat, že nemají čas atd. atd. Přesto znovu volat, psát a tlačit to jak vagon s uhlím.

V čem vidíš největší potenciál YMCA?

V jejím původním poslání, to je určitě nejsilnější moment,

který se osvědčuje i po 162 letech od založení YMCA. Problémem je, že toto poslání musí někdo nést, lidé se s ním musí ztotožnit. YMCA je, a to znovu opakuji, Boží dílo. Je to, jak Vojta říká, příležitost a za tu bychom měli být vděční a využít ji. YMCA musí zůstat tím, čím byla od počátku.

FOTO: J. V. HÝNEK

Vidíš i nějaké slabiny YMCA?

Profesionalita lidí v YMCA, tím nemyslím, že by se měla YMCA vzdát svého dobrovolnického charakteru, ale spíše aby každý dobrovolník bral svou dobrovolnou práci profesionálním přístupem. Dobrovolník, který se k nějaké práci přihlásí, musí být někomu a především sobě zodpovědný. Nejde říkat, že jen zaměstnanci se musí úkolovat. Ti jistě a v první řadě, ale i dobrovolníci musí ze svých úkolů skládat účty.

Samozřejmě, že pokud by si YMCA mohla dovolit více placených zaměstnanců, tak proti tomu nejsem, zvláště u větších kolektivních členů by to mohlo vést k dalšímu rozvoji činnosti. Nutné také je, aby zaměstnanec – sekretář, byl

nejen profesionální pracovník, to je bez debat, ale i nadšený ymkař, to by mu mělo zůstat z jeho dobrovolnických časů a pokud dobrovolníkem nebyl, tak se rychle nadchnout.

A které aktivity považuješ za perspektivní pro YMCA konkrétně?

Tak teď se nebudu snažit vyhnout otázce, i když to tak bude možná vypadat. Geniální totiž na YMCA je, že je velmi pestrá a programové aktivity vycházejí z místních potřeb jednotlivých regionů. Tedy, pokud budou místní Ymky dostatečně vnímavé ke svému okolí, tak nemám strach, že by v této oblasti měla YMCA v budoucnu problém. Ale s jednou podmínkou, že tyto aktivity budou odpovídat cílům vyhlášeným ve strategickém plánu, tedy musí odpovídat duchu Ymky.

Na co si myslíš, že by bylo dobré, aby si YMCA dala pozor?

Neopustit křesťanský charakter! To je zásadní, ale ne samozřejmé, jak by se mohlo zdát. Za dobu, co jsem v YMCA, bylo podobných pokusů o posun YMCA směrem od křesťanství několik.

Na princip demokracie v YMCA. YMCA je demokratická od počátku a ymkaři si musí dát pozor, aby demokracie v Ymce nebyla porušena, ať už jejím zneužitím nebo neuznáním těch demokraticky přijatých rozhodnutí, které se někomu můžou nelíbit.

Co si z YMCA odnášíš?

To je mi otázka. Na tu by se slušelo odpovědět nějak vzne-

FOTO: J. V. HÝNEK

šeně. Navíc neodcházím z YMCA, ale jenom končím v této funkci. Ale vážně. Jsem vděčný Pánu Bohu, že jsem v ní mohl strávit několik let a pracovat na jeho díle. To je to hlavní. No a pak taky to, že jsem se v ní setkal s bezvadnými lidmi, troufnu si říct, že jsem získal některé přátele a na druhou stranu jsem potkal lidi, které bych sice radši nepotkal, ale zase mě to přinutilo k pokoře a trpělivosti. Zní to možná vágně, ale pro mě právě ti posledně zmiňovaní byli důležití právě tím, že jsem se musel upozadit.

I když jsem si tu a tam v tomto rozhovoru postěžoval, celkově jsem opravdu moc rád, že v YMCA jsem.

*Za rozhovor děkuje
Vojtěch Berger*

FOTO: J. V. HÝNEK

VOX 006

3. ročník hudebního festivalu

sobota 14. října 2006
14:00 – 22:00
kulturní dům Vltavská
Bubenská 1, Praha 7

to nejlepší z tvorby křesťanských kapel

+ 3 kapely - soutěž *Nová tvář*

folk

spirituály

rock

hip-hop

jazz

worship

*Con brio VocKap Bétel Oboroh
Prorock Wessani !On
Richard Čanaky*

Pořádají: Sdružení Pyramida, ADCM Praha, ROSA s.r.o.

Podpořili: Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, Kulturní dům Vltavská

Městská část Praha 7, psalterium Psalterium s.r.o.,

Společnost pro duchovní hudbu

Mediační partneři:

KŘESŤAN DNES

www.katolik.cz

Katolický týdeník

BRÁTRSKÁ
RODINA

HUSITAZ

taseries

ŽIVOT VÍRY

Benefiční výtěžek festivalu bude věnován na podporu rozvoje chráněného bydlení pro handicapované občany v Praze 7.

www.vox006.signaly.cz

ROZHOVOR

s novým generálním sekretářem

Od září letošního roku nastupuje do funkce generálního sekretáře YMCA v ČR Michael „Miki“ Erdinger. I jemu náleží jeden primát – je nejmladším generálním sekretářem v celé historii naší YMCA.

V YMCA nejsi nováček, prošel jsi snad vším, co lze v YMCA zažít, přímou práci s dětmi a mládeží např. na letních táborech, v TenSingu, v nízkoprahovém klubu, ale zakládal jsi také místní sdružení YMCA v Krabčicích, zakládal jsi a byl předsedou YMCA DAP a také 2. místopředsedou YMCA v ČR. Tvůj předchůdce ve funkci GS Štěpán Hejzlar přišel do YMCA zvenčí. Vidíš svoji znalost YMCA jako výhodu?

Před pěti lety bylo velmi potřebné přijmout člověka mimo YMCA. Do tehdejší složité situace bylo třeba vnést nezaujatý a racionální pohled, a tím vyřešit mnohé situace zatížené osobními vztahy. Štěpánova zkušenost s vedením přispěla také ke stabilizaci a upevnění týmu pracovníků na ústředí, které tehdy prošlo velkými změnami. Za to patří Štěpánovi velký dík.

V současné situaci, kdy se YMCA snaží zpevnovat svoji identitu, kdy hledá konkrétní způsoby naplňování svého poslání a formuluje společné vize, vidím jako přínosné to, že prostředí YMCA znám. Nejde jen o vztahy a kontakty napříč celou YMCA, ale především si vážím toho, že mám zkušenost s přímou prací s dětmi a mládeží v aktivitách YMCA a že jsem byl dobrovolníkem ve více lokálních YMCA.

Na co bys chtěl navázat v práci bývalého GS a co bys chtěl ve své práci akcentovat?

Velmi oceňuji Štěpánovu svědomitost a pečlivost, s jakou přistupoval k plnění svých povinností a úkolů nejen z ÚV YMCA v ČR. Jeho racionální přístup k problémům je pro mě také vzorem. Jsem mu vděčný za to, že mohu převzít dobře fungující aparát ústředí YMCA v ČR a přehledně zpracovanou veškerou agendu YMCA v ČR. V tom všem bych rád pokračoval.

Osobně považuji za důležité, aby se YMCA více prezentovala široké veřejnosti. Jako nejstarší světová křesťanská organizace pro mládež by měla být více vidět. A pokud bude více vidět, je větší šance k získávání jak lidských, tak i materiálních prostředků k další činnosti. Dále bych rád přispěl k jednotě celé YMCA. Vztahy napříč všemi KC, společné aktivity a společný duch jsou nesmírně důležité pro jakoukoliv další činnost. V neposlední řadě bych byl rád, kdyby YMCA více spolupracovala s křesťanskými církvemi a tím by se sama obohacovala o duchovní růst.

Které body považuješ za důležité, aby se na nich v nejbližším období pracovalo? Kdybys mohl, co bys od zítřka v YMCA změnil?

Všechno, co mě napadá jako odpověď na druhou část otázky, je v pouze v moci Boží. Proto je třeba se za YMCA modlit a podle našich modliteb se i přičinit.

Je určitě důležité pokračovat v projektu Rozvoje YMCA. Například letošní první ročník udělování dotací z Fondu rozvoje prostřednictvím grantových přihlášek vnímám velice pozitivně. Dále mám radost, že se letos opět uskuteční setkání Mana, neboť je to jedna z cest, jak budovat společenství YMCA, stejně tak jako plánovaný seminář Fundamenty.

Vzdělávání a práce s dobrovolníky je také jedním ze základních kamenů další práce, abychom si současné dobrovolníky udrželi a k tomu získávali nové. Jednou z cest je také prohloubení mezinárodní spolupráce. Účast na mezinárodních setkáních a prožitkových akcích je velkým impulsem pro mnoho lidí, kteří chtějí s YMCA spolupracovat.

V čem vidíš největší potenciál YMCA?

YMCA je stabilní a „starou“ organizací, která má na co navazovat. Ve svých řadách má YMCA i nadšené lidi, kteří jsou ochotni pro YMCA dát kus svého života a jsou schopni být motivací i ostatním pracovníkům a dobrovolníkům. Ti když budou pracovat společně, mohou být pevným odrazovým můstkem všem dalším.

Velký potenciál je i v mezinárodním působení YMCA. Jsou věci, které lze „okopírovat“ ze zahraničí.

Vidíš i nějaké slabiny YMCA?

Asi největší problém vidím v nedostatku nových nadšených

A portrait of Miki Erdinger, a man with long, light-colored dreadlocks, a beard, and a mustache. He is wearing a dark red t-shirt with a white horizontal stripe and a dark green fringed scarf. He is standing in front of a rough, grey stone wall. The text 'Miki Erdinger' is overlaid in the top left corner in a stylized white font.

Miki Erdinger

**Miki je
dlouholetým
členem YMCA,
je mu 27 let.
Nyní končí
studium FF UK
oboru Sociální
práce a ETF
UK oboru
Evangelická
teologie,
které studuje
současně.
Jeho šestileté
funkční období
generálního
sekretáře
mu začíná
1.9.2006.**

lidí pro YMCA a tím i nebezpečí „vysátí“ lidí v současnosti aktivních. Právě kumulace odpovědností a úkolů na jednu osobu může vést k vyhoření ymkaře. Je tedy třeba umět vychovávat své následovníky, kteří ponесou ducha YMCA i do dalších generací.

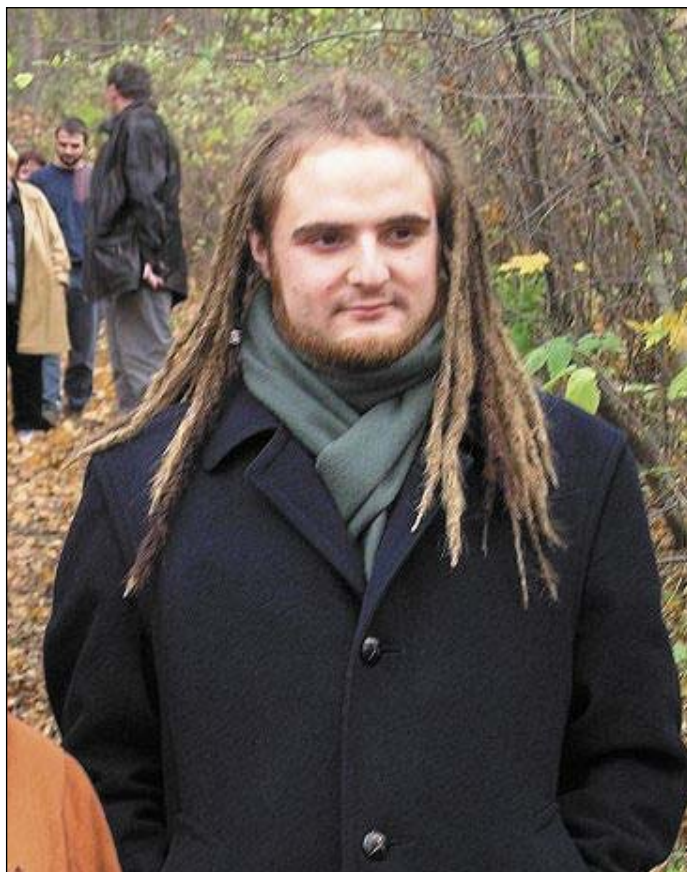
Co si myslíš, že můžeš do YMCA přinést – vnést, který úkol před sebou vidíš jako nejdůležitější?

Napadá mě mladická nadšenost ☺. Důraz na společné aktivity a vnímání YMCA jako jednoho celku. Tedy že YMCA není jen Ten Sing nebo letní tábor či nějaká jiná důležitá aktivita, ale soubor všech těchto akcí, které společně tvoří rodinu YMCA v ČR.

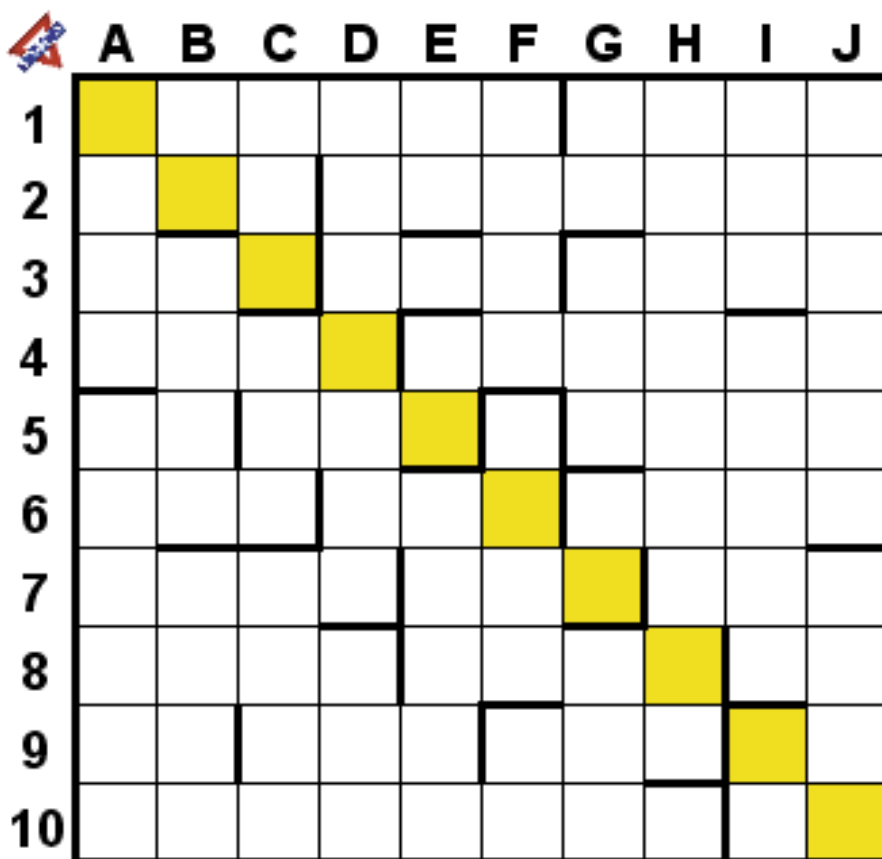
Ale samozřejmě nesmím zapomínat na veškerou práci, která je spjata s ústředním úředním aparátem organizace.

Věřím, že mé působení bude pro YMCA přínosem a společně s ostatními budeme moci nést YMCA kupředu. Věřím, že Bůh má YMCA rád a vidí ji jako jednu z vinic ve svém sadě, která nese dobré ovoce.

*Za rozhovor děkuje
Vojtěch Berger
foto Jaroslav V. Hýnek*

Tajenka opět souvisí s hlavním tématem čísla. Najdete v ní odpověď na otázku: Na čem nejvíce záleží budoucnost YMCA? Tajenku pošlete na protein@ymca.cz. Vyhraje 1 vylosovaný z úspěšných luštitelů. Stáhnout si ji můžete na www.ymca.cz/protein/v0607-08.xls. Cenou pro vítěze je kšiltovka YMCA. Minulým úspěšným luštitelem se stal David Jarolím z YMCA Hradec Králové, gratulujeme a cenu předáváme.

VODOROVNĚ

1 Obrovské množství valčího se sněhu, před kterým nelze utéct v sandáloch * harmonogram (T).

2 Římská 7 * bez čeho se neobejde žádný nový projekt (T).

3 Severomoravská důlní společnost * latinsky „cesta“ * severské zvíře – mezi ymkaři se zvláštním významem navíc :-).

4 Konečný cíl (T) * pozmoulej, pomačkej.

5 MPZ Polska * cizí jednotka délky * pravouhlé písmeno * buddhistický příběh s nelogickou hádankou.

6 Zkratka pro „objektově orientovaného programování“ * ústřední zpravodajská služba USA * poválečný program obnovy Spojených národů.

7 Poslání (T) * koncovka videosouborů v DVD formátu * parta, skupina spolupracujících lidí (T).

8 Ruský lidový komisariát vnitra do roku 1946 (Народный комиссариат внутренних дел) * severský výrobce především nábytku * ono.

9 Obyvatel Irsku slovensky * éra * král zvířat * zkratka frčícího „prý ještě hudebního“ stylu.

10 Rozvržení či opak antikoncepce (T) * citoslovce bafnutí (jako aby se člověk lekl).

SVISLE

A Významné město západní Ukrajiny * náhrobek.

B Koncovka souborů Adobe Illustrator * 10³ * jedna součástka kaviáru slovensky a v pátém pádě.

C Zrak či lingvistická kategorie * zdrhovadlo * severské mužské jméno.

D Nápad (T) * koncovka souborů programu Word.

E Předložka pojící se se 4. pádem * nejtenčí písmeno * citoslovce pohrnutí * oslovení muže ruského jména.

F Rumunské město či měsíc odpovídající nejvíce našemu březnu v kalendáři Hebrejů * stát jihovýchodní Asie * předchůdce hudebních CD nosičů.

G Citoslovce ticho * tekutina, kapalina * sedmá klávesa zleva v první základní řadě a pátá klávesa zleva ve spodní základní řadě na vaší PC klávesnici * plk, žvást.

H Ruský básník a dramatik 19. stol. (Michail Jurjevič) * písmeno nejvíce podobné hřebenu.

I Slovenský souhlas * nakypřit půdu rýčem * zkratka průběhu letošního léta (nápověda: „hrozné horko“).

J Geografické území – úrodné, většinou kolem řeky, na mapách vyznačené zelenou barvou * když mám svobodu volby, tak nemusím, ale...

J. V. Hynek

PS: Pojmy označené (T) se vztahují k tématu čísla.

Projekt TOP YMCA

excelentní ymkařská topinka

Přemýšlíme-li o budoucnosti YMCA, bylo by dobré zmapovat to nejlepší, co v současné době YMCA již má. Projekty, aktivity, činnosti, služby... Právě to může být odrazovým můstkem pro hledání odpovědi na otázku, co dělá program úspěšným, co je dobré rozvíjet, z čeho si brát inspiraci.

Věnujte tedy, prosím, 10 minut představení projektu, který získal podporu v rámci Fondu rozvoje YMCA v ČR. Přesto, že jsme všichni pohlceni vírem prázdninových táborů, pokuste se najít si pro přečtení alespoň 10 minut. Pak tuto zprávu buď zahodte, nebo se rozhodněte a staňte se partnery projektu.

Projekt „TOP YMCA“ předložila YMCA Husinec do výběrového řízení Fondu rozvoje 2006, získala podporu a je tedy na čase zahájit realizaci projektu.

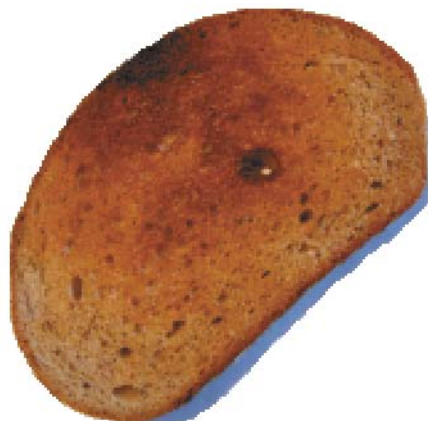
Hlavní myšlenkou projektu bylo vytvoření CD nosiče, který by sloužil jako propagační materiál použitelný jak pro prezentaci u sponzorů, tak na prezentaci v rámci akcí, kde můžete použít PC techniku. Zároveň by CD nosič sloužil jako takový receptář nápadů, protože jednotliví KČ YMCA by měli představit své nejlepší a nejzajímavější aktivity, včetně jakéhosi návodu na realizaci. Nejde tedy jen o to vytvořit CD z fotek, ale představit své sdružení (jeho historii, zajímavosti, zajímavé osobnosti) a činnost svého sdružení (zajímavé akce, TOP akce).

Původně jsme chtěli z KČ vybrat 3–4, kteří by s námi na projektu spolupracovali – tedy vytvořili CD nosič. Na základě připomínek hodnotící komise Fondu rozvoje chceme pozvat ke spolupráci všechny kolektivní členy YMCA v ČR. Nepředpokládáme, že se zapojí všichni, ale doufáme, že se nás nakonec spojí více.

Máte nyní tu možnost podílet se na tvorbě tohoto média – s tím, že technické zajištění projektu bude na YMCA Husinec. CD nosiče budou následně k dispozici celé YMCA v ČR. Předpokládáme tvorbu 150 ks CD nosičů, takže jich bude dostatečné množství i pro distribuci pro širší veřejnost.

Pokud jste dočetli až sem a rozhodli jste se zapojit se do projektu, pak Vás vítám jménem YMCA Husinec mezi partnerské organizace. Pokusíme se zařídit vše tak, aby Vás to co nejméně zatížilo časově i finančně.

Chceme začít dialogem nad podobou CD nosiče, máme vlastní představu (viz rámeček – obsah CD), ale budeme moc rádi za připomínky a náměty. Případně i technická doporučení.

lik dotazů. Pokud máte alespoň trošku času, pokuste se na ně odpovědět a zaslat nám své odpovědi. Myslím, že si ušetříme mnoho práce. Již předem děkuji.

1. K jakému účelu byste takový CD nosič používali?
2. Jaký prostor byste chtěli v rámci CD mít – kolik akcí byste chtěli představit, aby to pro vás bylo dobré?
3. Co by na CD rozhodně nemělo chybět?
4. Jaké parametry by CD nosič měl mít, aby byl pro vás použitelný?
5. Jak byste doplnili obsah CD nosiče (viz níže uvedený obsah)?

Návrh obsahové stránky CD nosiče v rámci projektu „TOP YMCA“

1. YMCA v ČR

- základní informace o YMCA (historie, poslání, struktura...)

2. Prezentace KČ

- seznámení s KČ
- představení TOP aktivity
- fotodokumentace či filmové zpracování TOP aktivity
- metodika TOP aktivity
 - příprava TOP aktivity
 - co je nutné pro realizaci TOP aktivity
 - návrhy programu TOP aktivity
 - návrhy přihlášek a propagačních materiálů TOP aktivity

3. BONUSY

- dle kreativity pracovní skupiny

Abychom vystihli pravé potřeby většiny KČ máme něko-

6. Co si představujete pod pojmem BONUSY – máte nějaký konkrétní nápad?

Dostali jsme se na konec mého prvního oslovení všech ymkařů v ČR. Snažila jsem se, abych vás nezahltala mnoha informacemi. Budu spíše ráda, když se ozvete sami (misaves@centrum.cz) a zeptáte se mne na cokoliv ohledně tohoto projektu.

Pokud máte zájem se podílet na tvorbě CD nosiče, ozvěte se mi (pokud možno do konce prázdnin). Předpokládám, že by se všichni zájemci mohli sejít na společné schůzce v Paláci YMCA v ČR, Na Poříčí a to v měsíci září 2006 (někdy v prvních 2 týdnech).

Mezi tím budu na projektu pracovat a rozhodně vám co nejdříve zašlu formulář základních informací, které na CD nosiči budou zveřejněny.

Zatím se mějte moc hezky a přeji Vám mnoho překrásných chvil na táborech a dalších akcích, které pořádáte, nebo kterých se budete účastnit.

*Míša Veselá, YMCA Husinec
foto Jaroslav V. Hynek*

Nový kabát pro ADAMa

Česká rada dětí a mládeže vyhlašuje soutěž návrhu nové grafické podoby stránek ADAM.cz

Předmětem soutěže je vytvoření nového originálního grafického návrhu podoby internetových stránek www.adam.cz. Autor vybraného návrhu bude vyzván k vytvoření grafického layoutu a doprovodných prvků. Odměna za realizaci (při splnění zadaných podmínek uvedených níže) je 10 000 Kč.

Své grafické návrhy zasílejte poštou nebo e-mailem nejpozději do 15. září 2006.

Předmětem realizace vybraného návrhu je:

1. Vytvoření grafických layoutů a šablon pro internetové stránky www.adam.cz.

2. Vytvoření doprovodných grafických prvků webu (bannery, ikony, efekty atd.).

3. Dotvoření vzhledu a grafických prvků dle připomínek zadavatele.

Česká rada dětí a mládeže

Senovážné nám. 977/24

116 47 Praha 1

e-mail: crdm@adam.cz

Technické parametry pro zpracování vybraného návrhu:

1. Stejná zobrazitelnost ve všech běžných prohlížečích – Internet Explorer, Mozilla Firefox, Opera i v operačních systémech Windows, Linux, Mac.

2. Šířka stránek: 800 px.

3. Validnost šablony dle W3C – <http://www.w3.org>.

4. Základní rozložení stránek: pravý, levý a střední sloupec, záhlaví a zápatí – další členění grafických prvků je možné.

5. Specifikace fontů: Používat pouze běžná písma.

6. Nepoužívat Java, Java script, Flash a další prvky

vyžadující instalaci dalších produktů mimo internetového prohlížeče.

7. Vytvoření tří šablon – hlavní stránka, celý článek a ostatní stránky (přehled článků v rubrikách, důležité dokumenty aj.)

8. Pro umístování a formátování prvků i textu použít CSS. Vyhnout se zbytečnému použití tabulek.

9. Možnost uzpůsobení šablony dle „Pravidel tvorby přístupného webu“.

<http://pristupnost.nawebu.cz/texty/pravidla-standardy.php?full>

10. Barva popředí a pozadí musí být dostatečně kontrastní, aby byl obsah čitelný i pro osoby se zrakovým postižením nebo při zobrazení na displejích s jinou barevnou škálou.

<http://www.sovavsi.cz/kontrast/>

11. Stránky musí být zobrazitelné i na zařízeních s menším rozlišením (PDA).

Stránky budou provozovány na inovovaném současném redakčním systému phpRS vytvářeném prostřednictvím php a MySQL s vystupem html, xhtml, wap, PDF. Preferencí stránek je rychlost načítání, SEO, použitelnost a přístupnost!

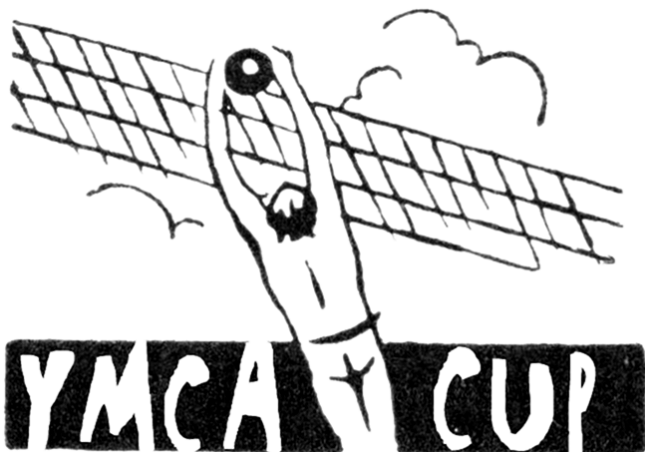
ADAM – www.Adam.cz

je zpravodajský a informační servis sdružení dětí a mládeže. Informace pro pracovníky sdružení, vedoucí dětských skupin, rodiče, kalendář akcí, výletů a činností pro děti a dětské oddíly, zprávy ze světa dětských sdružení, praktické informace, diskuse, fóra, rozhovory, názory a zkušenosti. Provozovatelem Adama je Česká rada dětí a mládeže.

Česká rada dětí a mládeže

je jedinou reprezentativní platformou sdružení dětí a mládeže v České republice. Vznikla v červenci 1998 z popudu známých sdružení dětí a mládeže – Junáka, Pionýra, Asociace turistických oddílů mládeže, YMCA, Folklorního sdružení, České tábornické unie a Asociace křesťanských sdružení mládeže – a dnes sdružuje 98 členských organizací reprezentujících více než 200 tisíc individuálních členů.

Mezinárodní volejbalový turnaj YMCA v Praze

YMCA Ukrajina by ráda uspořádala volejbalový turnaj YMCA v Praze. Obracím se tedy na vás, zda byste byli schopni postavit team za svého KČ YMCA (vím, že se volejbal hraje v Ústí nad Labem, Letohradě, Živé rodině, ústředí+) a doufám, že team by bylo schopno dát dohromady i několik dalších KČ.

V případě, že se vás 6 dohromady nesejde, klidně nabídněte své jednotlivce, kteří mohou složit družstvo s některými jinými jedinci z jiných KČ YMCA.

Ukrajinské družstvo je složeno z ymkařů velmi různého věku a obou pohlaví, takže se necitíte omezení ničím. Bylo by však přece jen dobré, aby celkový obraz hry vypadal jako volejbal, tudíž byste měli alespoň obstojně tuto hru ovládat (žádní reprezentanti, ale kdyby míč zhruba letěl na tu stranu, kam jste chtěli, tak by to bylo dobré).

TERMÍN je předbežně naplánován na 4. 11. 2006, bylo by to celý den (dle toho, kolik bude družstev), s možností přespat (v tělocvičně) z pátku na sobotu i ze soboty na neděli, pokud byste to chtěli spojit s výletem po Praze.

Pokud vás tento společný projekt nadchl a vidíte svou účast velmi reálně, napište prosím nejlépe obratem, ať víme, zda podnikat další organizační kroky, na vojta@ym-ca.cz.

Pokud bude odezva slibující uskutečnitelnost akce, budeme vás informovat o dalších podrobnostech.

Sportu zdar a ymkařskému zvlášť!

J. V. Hynek

Nová tvář na festivalu VOX 006

14. října 2006

V tento den se bude v Praze konat další ročník hudebního festivalu VOX. Jeho organizátoři umožní krátké vystoupení také třem méně známým skupinám, které splní následující kritéria:

Soutěž je určena pro začínající nebo méně známé **česky** zpívající skupiny (interprety), jejichž tvorba obsahuje **křesťanské poselství**.

Týká se všech hudebních stylů kromě tzv. vážné hudby, sborového zpěvu či schol.

Kapela zašle **demonahrávku** (CD, MP3, v nejhorším případě MC) s minimálně dvěma a maximálně čtyřmi písněmi z vlastní tvorby **nejpozději do 31. 8. 2006** na adresu:

Rosa, Thákurova 3, 160 00 Praha 6
e-mail: petr@rosamusic.cz

Podle zaslaných nahrávek vybere komise, složená ze zástupců pořadatelů, médií a hudebníků, tři skupiny, které se budou moci prezentovat v rámci festivalu VOX 006 (každá třemi písněmi).

Na festivalu pak bude hlasováním posluchačů a porotou

MANA – setkání všech ymkařů

se uskuteční 22.–24. 9. 2006!

Další informace najdete v průběhu roku na www.ymca.cz. Rezervujte si termín! Původní dubnový termín byl postoupen busu do Anglie. Nyní tedy platí září!

TenSing Praha 2006

Závěrečný koncert očima přímého aktéra

Po loňské výjimečné sezoně, kterou TS Praha zakončil velkým koncertem v divadle Kalich, se letos pražští tensingáři vrátili do svého tradičně domácího prostředí v KD Opatov. Nabitý rok, ve kterém se „pražáci“ snažili co nejvíc vystupovat, přinesl např. TS festival v Ostravě netradičně v podzimním termínu nebo tradiční Gospel Night v prosinci. Pražský TenSing si to v jarních měsících zpestřil koncertem v podzemním klubu školy Jabok, návštěvou norských kolegů a také prezentací na Bambiriádě. Vyvrcholení mělo přijít v polovině června právě na Opatově...

Tensing, jak je pravděpodobně čtenářům Proteinu všeobecně známo, tvoří sborové zpívání s kapelou, prokládané tanečními či dramatickými vstupy. Začneme právě hodnocením těchto vstupů.

Tak nejprve tanec, jehož aktéři potěšili vhodným výběrem písní, které tvořili dobrý podklad pro samotné tancování. Při některých tanečních prvcích, které vytvořil workshop pod vedením Hančí Fliegerové se tajil dech... To, že se této vedoucí nejen v kuloárech přezdívá „Sele“, nemělo na ladnost pohybu všech tanečnic překvapivě vůbec žádný vliv!

Rozpačitěji působilo drama, které příliš nenavázalo na úspěch z loňského roku. Scénky nepřinesly mnoho vzrušení, kromě závěrečného výstupu Pepy Krajbicha, který zahrál typického „rejžu“ a la český hudební film Trhák z osmdesátých

let. Tento závěr zaujal, ale drama kvůli němu zůstalo (opět☺) nepochopeno. Hmmm, jelikož autor tohoto článku má drama v TS Praha na starosti, nebude se na tomto místě raději pouštět do výrazné sebekritiky ☺. Zeptejte se spíše přítomných diváků...

A propos diváci... Ti tvoří určitě důležitou součást každé kulturní produkce. Přišlo jich letos vcelku hodně: zúčastnila se široká škála posluchačů od rodičů, prarodičů, sourozenců,

kamarádů, bývalých tensingářů, kamarádů bývalých tensingářů atp. Nepovedlo se mi zjistit, zda přišel také nějaký zástupce sedmé velmoci... Ale nechyběl pan zvukař, čímž se dostáváme k dalšímu hojně diskutovanému tématu každého tensingového koncertu, a sice ke zvuku. Když se zvučí sbor je to vždy poněkud problematické, když se zvučí tak netradiční sbor jako TenSing, je to problematické dvojnásobně. Letos to ale spíš než sbor odnesla kapela, i když soundcheck, teda zvuková zkouška vypadala bez problémů, na stage, pardon na place, byl najednou zvuk kapely kulantně řečeno málo učesaný, což by možná tolik nevadilo u punkové kapely, ale tou zatím TenSing není. I když, proč některé drobné☺ hudební i zvukové neúspěchy nespěst na to, že TenSing má vlastně punkové

kořeny? V dnešní populární hudbě takovéto ohánění se punkem není vůbec neobvyklé. Skutečnou punkovou skladbu ale letošní koncert TS Praha opravdu neobsahoval, což muselo přítomné příznivce tohoto žánru určitě mrzet.

Setlist (český ekvivalent mě teď nenapadá, tak se omlouvám) tvořilo celkem čtrnáct písniček – převažovaly populární kousky se silnými, chytlavými refrény, ve kterých sbor může vyniknout... což se mu dařilo jednou více, jindy méně... posoudit to budete moci také na koncertních nahrávkách, které v této chvíli už jsou možná k dispozici na domovských stránkách TS Praha www.tspraha.wz.cz.

Jako otvírák posloužil song kapely Scissors Sisters v tensingovém podání zpěvačky Edy Djakoualnové, jejíž africké kořeny nešlo přehlédnout. Britpop reprezentovala písnička Have A Nice Day od Stereophonics, od švédských Roxette si TS vypůjčil hit How Do You Do. Ze stejné země pochází tmavý zpěvák, který si říká Eagle Eye Cherry – jeho písničku Save Tonight zapěl kytarista Vojta Žárský. Chvilími jste si mohli zatancovat, jako např. při známé písničce z muzikálu Pomáda, jindy se třeba i dojmout při skladbě High, kterou v originále zpívají Lighthouse Family. Koncert zažil také hiphop, přeci jenom TS zkouší na pražském Jižním městě, kde je tento žánr oblíbený. O „hulení“ si zarapoval mladý a talentovaný Kuba Macek, který stejně jako Eda chodil teprve do osmé třídy základní školy. Skladbu zakončilo skandování

sboru „nehulit, jen zpívat“ a dalo celé písničky protidrogový rozměr. V dobrém světle se předvedla Aňa Čápová a za svůj výkon si vysloužila dokonce pochvalu tensingové legendy, evangelického faráře a novopečeného GS YMCA v ČR Mikiho Erdingera. Předvedla se také Gábina Strádalová, která s nasazením zapěla jako Afrik Lavigne. Kromě nových TS tváří se sólově předvedli také ostřílení tensingáři jako Vojta Berger, Majda Rounová, Hančí Fliegerová, Vojta Žárský, Ondra Strádal či autor tohoto článku. V tomto směru chybělo snad jen sólo dravého tygra☺ dnešní YMCA DAP Štěpána Černého, čehož jeho početný fanklub velmi zalitoval a musel se protentokrát spokojit se zvukem jeho elektrické kytary.

Kapela byla se svým výkonem vcelku spokojena. Jak se mi těsně před začátkem svěřil bubeník Pepa Krajbic, v obavách očekával zvýšenou padavost svých paliček, ale nic takového jsme nakonec vidět nemohli.

Koncert TS Praha zakončila píseň Rome Wasn't Built In A Day od britské formace Morcheeba doprovázená děkováním jednotlivým částem souboru. Došlo i na přídávky. Přímým aktérům pak ještě dlouho v těle koloval nahromaděný adrenalin, věřím, že podobným způsobem chvíli přetrvávalo pozitivní naladění z tensingového koncertu i ve fanoušcích.

*František Kroužil, TS Praha
foto Jaroslav V. Hynek*

TSCZ 2006

**Across the borders
... a ještě mnohem dál**

Reportáž z tábora, který se během svého trvání dvakrát přestěhoval do cizí země, kde se mluvilo čtyřmi jazyky a jehož účastníci nacestovali asi 2500 kilometrů. Zkrátka TSCZ 2006. YMCA v České republice pořádá každoročně řadu skvělých táborů. Mnoho z nich má dlouholetou tradici, mnoho z nich vychovalo řadu skvělých vedoucích a vtisklo nezapomenutelné zážitky všem dětem, které se jich zúčastnily. Existuje však jeden ymkařský tábor, o kterém lze snad v mezích skromnosti prohlásit, že je prostě jiný než všechny ostatní. Je to TSCZ, výběr toho nejlepšího, co umí nacvičit a předvést český Tensing. Letošní TSCZ v tomto ohledu nebyl výjimkou. Přece ale bylo specifické – kromě češtiny byla mezi účastníky slyšet i angličtina, slovenština a němčina. Tuto nevšední „babylonskou“ atmosféru zachytil i reportér PROTEINu.

TSCZ patří k tradičním projektům české Ymky. Už řadu let ho pořádá YMCA DAP a za tu dobu si letní tábor, nazývaný zkratkou označení Tensing Česká republika, vydobyl slušné renomé. Kdo zná Tensingovou práci (viz www.tensing.cz), ví, že nazkoušet koncertní program s divadelními scénkami, tanečními vstupy, kvalitním pěveckým i kapelním zpracováním, je často těžké i během několika měsíců. TSCZ ale staví vedoucí i účastníky do ještě složitější situace, když jim na kompletní přípravu 90minutového koncertu dává dva týdny. Na konci každého TSCZ se program nacvičený během tábora prezentuje na koncertě v některém z měst poblíž lokality, kde se TSCZ koná.

FOTO: ARCHIV YMCA

A sedmý den Bůh odpočíval...

Letos ale tensingáře, kteří se sjeli na táborovou základnu YMCA na Soběšíně, tlačil čas dvojnásob. S koncertním programem totiž chtěli vyjet na Evropský tensingový festival do dánského Aarhusu, a tak jim na zkoušení zbylo pouhých šest dní.

Navíc nešlo o čistě český tábor, jak bylo obvyklé v minulých letech. Tentokrát se k tensingářům z Čech a Moravy přidali i jejich kolegové z Německa a Slovenska (Proto název letošního TSCZ – Across the borders, tedy „Přes hranice“). Mezinárodní tým, který čítal asi 80 lidí, tak musel kromě běžných bariér (účastníci se neznají, zvykají si na nové prostředí atd.) překonávat i bariéry jazykové. Všechny tyto problémy pomáhalo ale překonat počasí, které na neuvěřitelných sedm dní bez přestání zaplavilo Soběšín sluncem. A tak se zkoušelo, zpívalo a hrálo od svítání do pozdních nočních hodin. Každá volná plocha byla využita některým tensingovým workshopem, na každém prázdném trávníku se nacvičovala některá z částí koncertního

programu. Téměř žádný volný čas, jen práce a nekonečné opakování a vylepšování všeho, co nefungovalo na sto procent. Dlužno říci, že tento šestidenní stres činila snesitelnějším také vidina Evropského tensingového festivalu, který se koná jednou za několik let a účast na něm je velkým svátkem pro každého tensingáře.

Po šesti dnech (jaká to analogie s biblickým stvořením světa) se tábor na chvíli zastavil, aby se ohlédl, co za ním zůstalo. Výsledek byl překvapující. Během necelých šesti dnů dokázaly sbor, kapela a workshopy nazkoušet kvalitní koncertní program s deseti písničkami, minichórem, divadlem a tancem v celkové délce hodina a půl. S tím už se dalo do Dánska odjet, a to nejen jako s jakýmsi povinným základem, ale i s jako velmi kvalitní show. Nutno říci, že podobně svědomitě si počínaly i ostatní tensingové skupiny, které se později na pódiu v Aarhusu představily. Česko-německo-slovenský Tensing se však mezi nimi neztratil a byl hodně vidět. O tom ale až později.

Jako prověrka před finálním koncertem v Dánsku posloužila jednak veřejná generálka přímo na Soběšíně, kterou sledovalo toliko pět diváků (většinou bývalí členové Tensingu a

FOTO: J. V. HÝNEK

zaměstnanci ústředí YMCA v ČR), jednak následný koncert v Kutné Hoře, která příliš nedostála své pověsti regionálního turistického centra a nabídla Tensingu podobně nepočetné publikum. Malý počet diváků ale vyvážilo krásné prostředí kutnohorského náměstí a kvalitní ozvučení koncertu, díky kterému bylo slyšet, co je opravdu dobré, i to, co by ještě chtělo vylepšit nebo změnit.

FOTO: J. V. HÝNEK

Pro zdar dánského turné tak bylo učiněno téměř maximum. Přece jen se ale organizátoři rozhodli prověřit připravenost celého programu ještě jednou zatěžkávací zkouškou. Šlo o pouliční koncert na hlavním náměstí v Drážďanech, kam TSCZ 2006 zavítal při svém přesunu do Dánska. Narýchlo poskládaný program, který se musel přizpůsobit městským podmínkám, vzbudil v saské metropoli podstatně větší rozruch než v poněkud ospalé Kutné Hoře. I když tensingový sbor sváděl chvílemi nerovný hlasový souboj s rachotícími zvony čerstvě zrekonstruovaného klenotu Drážďan, protestantského chrámu Frauenkirche, u jehož paty se koncert odehrával, tensingáři nakonec spontánním vystoupením pobavili nejen sebe, ale i utěšený zástup diváků, který se kolem improvizovaného jeviště shromáždil.

Dvoupatrový autokar TSCZ 2006 pak zanechal hlavní město Saska za sebou a vydal se na noční pouť k dánským hranicím.

Na půl cesty za Vikingy

Aarhus přivítal česko-německo-slovenskou výpravu vlídně. Ostré ranní slunce a jemný vítr vanoucí od moře vytvářely atmosféru téměř středomořskou. V podvečer, těsně před slavnostním zahájením celé akce, ale přišla špatná zpráva. Organizátoři nevysvětlitelně „zapomněli“ na příjezd Tensingu Across the borders a nevyhradili pro něj místo v plánu festivalových koncertů. Vrchol celého tábora, ale pro mnohé i vrchol celé tensingové sezony, se ocitl v mlhách a nálada rychle spadla pod bod mrazu. Počáteční šok ale vystřídala celkem pochopitelná buldočí snaha urvat pro sebe koncertní čas stůj co stůj. Po dlouhých minutách přišli vyjednávači obou stran s kompromisním řešením. TSCZ 2006 musí svůj koncert udělat už první festivalový večer, jindy nemohou organizátoři potřebný čas garantovat.

Rozhodování bylo rychlé, teď nebo nikdy. Na přípravu koncertu zbývaly pouhé dvě hodiny. Vzhledem k tomu, že byl celý program už vyzkoušen na několika koncertech, nebylo příliš nač čekat. Ve 21:30 stál TSCZ 2006 na pódiu připraven podat nejlepší výkon. Po 15hodinové cestě se všichni pokoušeli najít v sobě poslední zbytky energie a co hlavního – vyloudit na tváři nezbytný úsměv, bez kterého žádný tensingový koncert není jaksi věrohodný.

Zdánlivě nemožné se podařilo a program Across the borders přilákal pod otevřené pódium takový počet diváků, jako žádný jiný Tensing na festivale. Česko-německo-slovenský sbor odstartoval díky hrubé chybě organizátorů de facto celý koncertní festivalový program, čímž se výrazně zviditelnil. TSCZ 2006 díky neplánovaně uspíšenému koncertu navíc od organizátorů dostal na předvedení programu celou hodinu. Ostatní Tensinky přitom později musely svá vystoupení vtěsnat do přibližně 35 minut. Nad programem TSCZ navíc svítily hvězdy a panovala teplá letní noc. Další koncertní večery už propršely za neustálého studeného větru.

Všechno zlé je k něčemu dobré, a tak si účastníci TSCZ 2006 mohli po náročném začátku užívat naplno zbývající tři festivalové dny, protože už splnili cíl, se kterým do Dánska odjížděli – předvést co nejlepší výkon.

Festivalová programová nabídka byla více než pestrá. Od ranního společného sboru přes duchovní program, tensingové koncerty, nabídku asi 40 workshopů až po večerní show.

Festivalová kapela, její sólisté i sbormistři, byli profesionální a odvedli stoprocentní práci. Faktem je, že občas jejich perfektní výkony a poměrně velkorysý čas, který byl festivalové kapele vyhrazen, poněkud zastiňovaly přirozeně méně kvalitní vystoupení jednotlivých tensingových skupin. Toto dočasné potlačení tensingové myšlenky „není důležitý produkt ale proces“ se ale na vrcholných akcích typu Evropského tensingového festivalu dá pochopit a tolerovat.

Jedním z vrcholů festivalu byly bezesporu netradiční bohoslužby, které probíhaly paralelně na různých místech Aarhusu. Účastníci si mohli vybrat například bohoslužbu gospelovou, keltskou nebo bohoslužbu ve staré kryptě. Snad největší ohlas ale sklídila bohoslužba ve stylu písniček skupiny U2. Vedl ji evangelický pastor, který se texty U2 dlouhá léta zabývá, za doprovodu revivalové skupiny „Pluto“. Její členové, a zejména zpěvák, předvedli tak skvělý výkon, že se účastníci „bohoslužby“ cítili spíše jako na vyprodaném stadionu uprostřed koncertu formace v čele s Bono Voxem než jako na duchovním rozjímání.

FOTO: ARCHIV YMCA

Celý festival, který nesl název Live out loud (žij naplno, žij nahlas), poznamenala malá návštěvnost. Z původních dvou a půl tisíce přihlášených účastníků jich dorazilo jen asi 1500. To sice trochu ulehčilo situaci dopravnímu podniku města Aarhus, jehož autobusy jezdily pro návštěvníky festivalu zadarmo a které už při tomto počtu cestujících praskaly ve švech, ale zároveň nadělalo hluboké vrásky organizátorům, jak udržet festival v černých číslech. Že návštěvníků není tolik, kolik by být mělo, se dalo poznat i při pouhém procházení se přímořským areálem festivalu. Celé prostranství bylo většinu času spíše poloprázdné a plnilo se s železnou pravidelností především v době vydávání obědů a večerů. Ve stanech byla situace o něco lepší, ale i tak bylo znát, že v plánech festivalu se kalkulovalo s poněkud větším davem.

Občasné organizační výpadky a dokonce ani fakt, že autobus česko-německo-slovenské výpravy byl v polovině festivalu vykraden, nezkalily celkově pozitivní dojem z celého tábora. TSCZ 2006 totiž splnilo cíl, který si předsevzalo už svým pojmenováním: Across the borders – přes hranice. Náročná dvojjazyčnost celého táborového programu, kde se veškerá komunikace vedla zároveň v češtině i v angličtině, byla odměněna navázáním kontaktů se saským Tensingem a posílením spolupráce s Tensingem na Slovensku. A především přinesla jedinečnou zkušenost všem vedoucím i účastníkům.

Jen pouhý výlet nebo něco víc?

Současná generace našich tensingářů má to štěstí, že zažila Evropský tensingový festival, který se naposledy uskutečnil v roce 1999 ve východočeské Litomyšli. Během těchto uplynulých sedmi let se v českém Tensingu vystřídala řada nadšených a schopných lidí, kteří ale odešli dříve, než mohli poznat atmosféru velké mezinárodní akce. Možná by je právě tato zkušenost v Tensingu udržela. Český Tensing výrazně omlazuje a i věkový průměr Čechů na TSCZ 2006 byl poměrně nízký. Snad tedy tento výlet do Dánska nebyl jen okamžitým a prchavým zážitkem, ale i velkou investicí do budoucnosti celého českého Tensingu.

FOTO: ARCHIV YMCA

Ze vzpomínek na festival v Aarhusu totiž mohou nastupující tensingáři čerpat ještě dlouho. Minimálně do roku 2008, kdy se v Praze uskuteční další velká ymkařská akce: setkání členů a příznivců YMCA z celého světa – Y Event.

*Vojtěch Berger
YMCA & TS Praha*

Barvy v hlavě

Miluju muziku. Různou. A děsně ráda tančím. A tak, když mi kámoška někdy v únoru líčila, jak si loňské léto užívala, ač za deště a bahna, obojího do sytosti, jakou euforii to v ní vyvolalo a hladinu endorfinů zvýšilo a že teda „letos musíme jet do Ostravy na Colours rozhodně spolu“, začala jsem zvažovat, že asi jo. Proč ne.

Davy lidí a vedro sice nemusím, ale na velkém letním festáku jsem ještě nebyla a jednou za rok to snad přežiju.

Lístky jsme koupily s předstihem v předprodeji, kde je nabízeli se slevou. Tehdy jsme ještě ani pořádně nevěděly, kdo všechno bude hrát. Postupem času se na stránkách „Barev“ objevovaly konkrétnější informace a když jsem četla názvy interpretů, těšila jsem se čím dál víc.

Třetí červencový víkend se přiblížil. V ČR tou dobou vládla už několik týdnů více než třicetistupňová vedra a organizátoři festivalu slibovali návštěvníkům rozpálené Ostravy pítka s vodou (bez nich by to bylo opravdu těžké) a postříkovače u scén (ty jsem ale nikde neobjevila). Těšení se se míchalo s obavou ze spousty lidí a horka.

Dojela jsem do Ostravy. Na cestu z Prahy jsem využila výhodnou slevu Českých drah, které byly také partnerem festivalu. Známi mi poskytli azyl (méně šťastní jedinci spali ve stanovém městečku, kde ale prostor ke klidnému spánku moc nebyl...) a v pátek večer jsme se v počtu čtyř ocitli, hrdě držíce lístky za 550 Kč zakoupené v březnu, u bran výstaviště Černá louka. Vstupenky nám vyměnili za slušivé oranžové náramky, které zářily ze zápěstí už spoustě lidí, které jsme minuli předtím ve městě. Pak už to vypadalo, že nám ke štěstí neschází nic jiného, než dostat se do areálu. Jaké bylo ale naše překvapení, když nás „dozorčí četa“ ve slušivých modrých tričkách striktně upozornila, že pítí a jídlo si dovnitř vzít nesmíme!

Buď sníst nebo vyhodit. Každého při vstupu do areálu kontrolovali, zda se tam náhodou nesnaží něco propašovat.

FOTO: WWW.COLOURS.CZ

Drzost. Zaplatily jsme spoustu

peněz za vstupné a pak nás ještě nutili utrácet za předražené občerstvení. No, vlastně nenutili, ale nic jiného nám nezbyvalo. Byli jsme dost nepříjemně překvapení a naštvaní. A nebyli jsme rozhodně sami. Udivené výrazy a nadávky ostatních návštěvníků nebyly výjimkou. Nikdo nás dopředu nevaroval a tahle informace se na internetu neobjevila. To, že byla v brožurce, kterou každý dostal u vchodu, už nám moc nepomohlo. Rozhodně se nám naše pečlivě připravené svačinky vyhazovat nechtělo. My, vychovaní stylem – pěkně to sněž, co by za to dal nějaký chudák v Africe, prostě víme, že jídlem se neplýtvá a vyhazovat ho je nesmysl. Organizátory festivalu to asi nikdo nenaučil.

Po krátké poradě jsme situaci vyřešili tak, že jsme našli skryš před bočním vchodem, kam jsme, samozřejmě až poté, co jsme se patričně posilnili a doplnili tekutiny, ukryli naše zá soby. Kupodivu jsme je tam našli i na zpáteční cestě.

První momenty uvnitř areálu byl docela šok. Všemi směry proudily davy lidí a linula se hlučná hudba. Chvilí trvalo, než jsme se aklimatizovali. Cestu lemovaly stánky s občerstvením – většinou grilované klobásky, ryby, kotletky... A k tomu pivo tekoucí proudem. Kdo nechtěl zrovna českou klasiku, mohl si dát něco exotičtějšího a hlavně bezmasého u „Kršňáků“. Taky se tam dala najít kavárnička a dokonce i čajovna, kde bylo možné spočinout i v příjemné horizontální poloze. Nevýhoda ovšem byla, že ji umístili do prostor, které jinak sloužily zřejmě jako garáže, takže dle toho byl i cítit vzduch. Uspokojit hlad a žízeň opravdu nebyl problém. A na ty opačné potřeby bylo k dispozici poměrně dostatečné množství mobilních záchodků.

Hygienu zajistili organizátoři již zmiňovanými korýtky s tekoucí vodou, občas se tam dalo najít i mýdlo. V tom vedru u nich byly skoro neustále nappáno. Nejen ruce, ale i rozpálené tělo a hlava si žádaly svoje. Navíc bylo možné využít místní vodní zdroje k doplnění zde zakoupených plastových lahví od nápojů a tím jaksí zmírnit finanční náročnost akce.

Další stánky, které byly v areálu, nabízely velký výběr oblečení (většinou v etno stylu), šperků a jiných doplňků.

V sobotu jste si dokonce, ve speciálně k tomu účelu postaveném stanu, mohli dát ostříhat a obarvit vlasy, pokud vám ovšem nevadilo, že vás při tom okukovala spousta zvědavců.

Hlavní prostor samozřejmě zaujímala hudba (součástí festivalu byla i divadelní představení a workshopy, ale člověk opravdu nemohl stihnout všechno a já jsem dávala přednost muzice) – dohro-

mady šest scén na Černé louce a v areálu Ostravského hradu, nabídka z obrovského množství stylů, domácí i zahraniční interpreti. Kromě toho se koncerty konaly v klubech na Stodolní ulici a v kostele sv. Jakuba.

Já sama jsem první večer měla možnost vyzkoušet britské Delirious? se stylem podobným U2 na Colours Stage, čím dál víc populární kapelu –123 minut, která rozjásala posluchače v Tentu a Support Lesbiens, opět na hlavní scéně Colours Stage.

Další den byl opět ve znamení slunce a vysokých teplot, díky čemuž jsme dorazili až později odpoledne. Heslo dne: hlavně ať stihneme Anetu! :) Ač nejsem její fanyнка a ani její písně mě moc neoslovují, přesto mě živý koncert majitelky andělských cen zajímal. Měl příjemnou atmosféru a tahle žena se opravdu nechovala jako hvězda, ale jako člověk, který přišel něco předat, navázat s lidmi kontakt a nakonec jim poděkovat. Bylo to příjemné. Dál jsme i přes trvajícím vedro podlehly rytmům polské skupiny Zakopower, která místní publikum zaujala upravenými lidovkami. Bývá přirovnávána k Čechomor. A chlapani v krojích to uměli opravdu pěkně rozjet.

Na takhle velkém festivalu se buď můžete neustále přemísťo-

vat z místa na místo, abyste stihli od každého něco, anebo setrvat v jednom prostoru, kde se usadíte, popř. uložíte a necháte hudbu přicházet k sobě. Po prvotním pokusu zkoušet každou chvíli něco jiného, jsme zvolili variantu číslo dvě. Roztáhli jsme si deku u hlavní scény, relaxovali a poslouchali, co přišlo. Mimo jiné to v sobotu byli Gogol Bordello – gypsy punk z New Yorku. Kapela, kterou dal dohromady ukrajinský Cikán, předvedla neuvěřitelné vystoupení – takový hudební cirkus. Jejich zpěvák působil, jako by ho nabíjelo 220V – měl v sobě neuvěřitelný náboj, hrál na harmoniku, na kytaru, zpíval a u toho všeho neustále poskakoval po jevišti. Tohle vystoupení mělo úžasnou atmosféru, bylo při něm silně cítit vzájemnou výměnu pozitivní energie mezi kapelou a diváky. Docela jsem souhlasila s moderátorem, který po jejich vystoupení prohlásil: Ode dneška má závislost nový název – jmenuje se: GOGOL BORDELLO!

Uf! Odpoledne bylo docela vyčerpávající a horko stále úmorné. Neustálý příval hudby zbystřoval smysly a tak jsem se v jednu chvíli řekla dost a vyrazila směrem za bránu areálu, abych si dala alespoň malou pauzu před dalším koncertem, na který jsem byla zvědavá. Cestou jsem byla obdarována vzorky tampónů zn. Kotex a pohledná hosteska mě také upozornila, že stejnojmenně označené záchodky jsou na festivalu nejčistější a nejvoňavější. Žel před nimi byla skoro permanentní fronta, a tak, když jsem si potřebovala odskočit, volila jsem sice ne tak lákavé, ale rychleji dostupné modrobílé TOI-TOI budky.

Ani za branami areálu mě neopustily zvuky, které se z něj linuly, ale alespoň jsem na chvíli spočinula ve stínu stromů a užila si relativní samoty.

Odvážlivci využívali k osvěžení a odpočinku také místní řeku a přilehlé prostory pod mostem, který spojoval oba areály s jednotlivými scénami a po kterém neustále proudily davy lidí v obou směrech.

Své známé jsem poté našla u scény zvané Barvy, kde vystupovaly většinou různé world-music kapely. Pomalu se stmívalo a my se přesunuli opět ke Colours Stage, na které se chystal koncert jedné ze zahraničních hvězd této akce – afrického hudebníka z Mali, Salifa Keith. Jeho hlas doplňovali hráči na exotické nástroje a dvě skvělé tanečnice.

Den byl úmorný vedrem a únavný zážitky, a tak někteří návštěvníci pomalu usínali už během koncertů na dekách u pódií.

Cesta domů známou Stodolní ulicí byla zajímavá sama o sobě, aniž bychom zavítali do některého z tamních klubů.

Vstávání v nedělní ráno, nebo spíš brzké odpoledne, bylo provázeno všeobecnou nechutí ještě vůbec někam chodit. Shodli jsme se na tom, že máme hudby už docela dost. Ale překonali jsme se a odměnou nám byl koncert Monkey Business. Všichni nastoupili v oblečcích podobných krojům, zpěvák Matěj Ruppert předvedl i netradiční výkony – výstup na postranní konstrukci scény, stepování. Společně s Tonyou Graves dokonce zatančili polku. Opět skvělá show a výborná muzika k tanci.

Unavení jsme už pak jen flegmaticky leželi na travnaté ploše u pódií. Na pozadí vystoupení zpěváka Cheikh Lo ze Senegalu jsme probírali pomalu končící víkend a dopřávali si místní dobroty. A pak už nás čekala jen cesta na nádraží a každý se vydal svým směrem.

Colours of Ostrava 2006 byl pro každého z nás každopádně velký zážitek a zkušenost. Jestli si ji příští rok zopakujeme, se ještě uvidí...

Hana Šafránková

aneb Co ulpělo v redakčním komíně

Vzdělávací seminář Identita & kultura

Tento seminář, jehož partnerem je Česká rada dětí a mládeže, se koná se od čtvrtka 21. září do neděle 24. září v Nečtinách u Plzně a je určen především pracovníkům s mládeží v občanských sdruženích.

Co je to vlastně kultura? Čím se vyznačuje moje kultura a jak se liší od jiné? Jakou roli hraje kultura pro moji osobní identitu a při mém setkání s cizími lidmi? To jsou některé z otázek, o kterých se na semináři bude diskutovat. Bude přitom využito nejrůznějších metod, jako je například hra rolí, umělecká tvorba a tematická skupinová reflexe.

Upozorňujeme, že uzávěrka přihlášek na seminář je 4. září 2006. Účastnický poplatek za cestovné, seminář, ubytování a stravu činí 950 Kč.

Více informací najdete na www.crdm.cz nebo u mne.

J. V. Hynek

A co najdete v příštím čísle?

1. To, čím do něj přispějete :-)
 2. To, co pro vás připraví ostatní...
- Tématem příštího Proteinu bude:

Reklama

Žijeme v době reklamy, má svá úskalí, ale obejde se bez ní neziskový sektor? Jaké místo má reklama a PR v YMCA?

Nezapomeňte ale poslat i zprávy a (kvalitní) fotografie ze svých akcí.

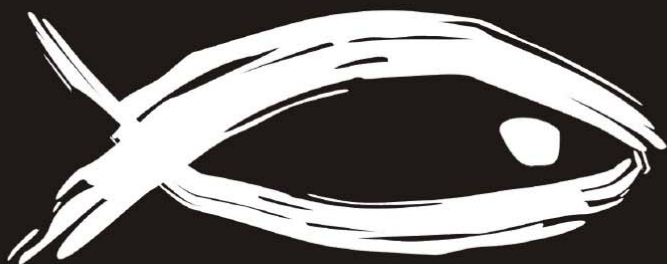
Uzávěrka je 20. 8. 2006!

Pište na mail redakce: protein@ymca.cz

Vokální soubor GESHEM,
Komunitní centrum sv. Prokopa
a Městská část Praha 13
Vás srdečně zvou na

festival afro-amerických spirituálů

SPIRITUAL FEST 2006

V sobotu 16. září 2006
od 14:00 do 22:00
Komunitní centrum
sv. Prokopa

DOPRAVA: Metro B, stanice Hůrka

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

www.festival.spiritualy.cz
www.geshem.cz

PROGRAM

14:00 - 17:30

Kladenský sbor CČSH
Arcanum
Život
Sbor Gymnázia Radotín
Vox Nymburgensis
Myšáci
YMCA Jakoubek
Perditus
Sponte Sua
Českolipský dětský sbor

18:30 - 22:00

Sváta Karásek & Londýn
The Drinking Gourd
Hradecké komorní tucteto
Cantarina
Voxtet
Vocal Absolut
Geshem
Lee Andrew Davison (USA)

Mlejn

KŘESŤAN DNES

